

om Aaret, men saa vil den Mand jo endda have 768,000 Kr. om Aaret at leve af. Han vil ikke kunne beklage sig over at blive haardt behandlet. Derimod vil det Forslag, der er stillet fra vor Side, medføre betydelige Lempelser for de mindre Skatteydere, og det er min Overbevisning, at Statskassen ad den Vej meget godt kan faa de Indtægter, den har Brug for til de Øjemed, der er Tale om. Den stigende Skala i mit Forslag vedrørende Formuen bevæger sig fra $\frac{1}{10}$ pCt. til 1 pCt. og er jævnt stigende saaledes, at den højeste Skat først vil indtræde for en Formue paa 100,000 Kr. og derover. Dertil er knyttet en Bestemmelse om at gøre Indkomst- og Formueskatten bevægelig derved, at man paa de aarlige Finanslove fastsætter, med hvor stort et Beløb man vil opkræve Indkomst- og Formueskatten fra Aar til Aar. Jeg tror, det vil have overordentlig stor Betydning for Folketinget, at have en saadan bevægelig Skat, der kan afpasses efter Aarets Behov, og jeg tror, det vil være den bedste Vej til at indføre en passende og fornuftig Økonomi i Statens Husholdning. Jeg har saa endelig i en anden og en tredje Ændring ønsket at indføre den samme Bestemmelse, som findes i Indkomstskatteloven af 1872, nemlig, at Kongehusets Medlemmer ogsaa skulde være pligtige til at svare Indkomstskat. Det er ikke noget nyt, man har allerede tidligere haft denne Bestemmelse. Den Gang blev kun Kongen og Civillisten undtagne fra Skattepligt. Det samme har jeg ønsket, men jeg mener, at Kongehusets øvrige Medlemmer bør svare Skat ligesom Landets øvrige Borgere, ikke saa meget af et reelt Hensyn, thi den Indtægt, Statskassen derved kan faa, vil ikke blive saa overordentlig stor, skønt det dog andrager ret gode Beløb, men jeg synes, at det har megen Betydning at Kongehusets Medlemmer føle sig staaende ved Siden af Landets øvrige Borgere, at de komme til at bære Byrder sammen med dem, og jeg tror, at de derved ville faa bedre Forstand paa Penge, og at mulig de Krav, der blive stillede for deres Vedkommende, ikke ville blive saa store, som de have været i de senere Aar. Jeg skal dermed anbefale de af mig stillede Ændringsforslag.

Scavenius: Det Mindretal, hvorfor jeg er Ordfører, har anbefalet Tinget at slutte sig til Landstingets Forslag om i Stedet for en gennemgaaende Beskatning af al Formue, at indskrænke sig til Skat af Kapitalrente eller, som Landstinget har

affattet det, en Skat af Kapitalindkomster. Vi have gjort det nærmest, fordi vi ikke forstaa, at der er nogen rimelig Grund til at beskatte den faste Formue til særlig at beskatte Hartkornet, som allerede er beskattet i Forvejen. Vi have den Opfattelse at disse Loves Gennemførelse — om det kan lykkes at faa dem gennemførte — just har til Hensigt at lette de Byrder, der hvile paa Hartkornet, og vi finde det ikke hensigtsmæssigt, at man, samtidig med at man paa den ene Side letter Hartkornet, saa paa den anden Side paalægger det forøgede Byrder, selv om det villigt skal indrømmes, at disse Byrder ere mindre end dem, man tager fra det. Vi have derfor ogsaa kunnet, i alt Fald subsidiært, slutte os til den Antydning, som det ærede Medlem, der er Ordfører for et andet Mindretal, det ærede Medlem for Ebeltoft (Neergaard) er fremkommet med, og som jo gaar ud paa, at fra den Formueskat, som paalægges de faste Ejendomme, skal fradrages den Hartkornsskat eller Bygningsafgift, de hidtil have betalt, hvoraf jo Følgen vil være i de alt overvejende Tilfælde, at der slet ingen Formueskat bliver at yde af disse Ejendomme. Men jeg mener i alt Fald for mit personlige Vedkommende, at man kan komme til det samme Resultat ad en anden bedre og for hele vort Land, særlig for Landbruget, heldigere Vej end den, det ærede Medlem har foreslaaet. Tillige mene vi, at det er meget tvivlsomt, om det er rigtigt, særlig uden Hensyn hertil, uden Hensyn særlig til Hartkornet og dets Stilling, at paalægge, hvad jeg vil kalde en gennemgaaende Formueskat. Det er dog — for at begynde med den ene Ende — Indtægterne her i Landet, der maa bære Skatterne, og derfor forekommer det os, at selv om man kan være fuldstændig enig i, at den Indtægt, der flyder af en Formue, bør betale mere end den, der flyder af personligt Arbejde, kan man ikke udstrække dette saa vidt, at man ogsaa lader den Formue, der aldeles ingen Indtægt giver eller kan give, betale særlig Skat. Derfor ere vi imod, at man lader den uproduktive Formue betale Skat, og jeg er saa meget mere derimod, som den uproduktive Formue, der efter Regeringsforslaget og efter det ærede Flertals Forslag kommer til at betale Skat, meget væsentlig vil komme til at bestaa af Aandsprodukter. Det vil meget væsentligt være enten Bøger, Biblioteker eller Kunstgenstande, som ville komme til at betale denne Del af Formueskatten. Dette finde vi i og for sig urigtigt.